

[Lysholt Hansen.]

afsatte reserve til en ny lovgivning på 750 mill. kr. nedsættes med 525 mill. kr., hvorefter jeg må anbefale det af økonomiministeren stillede ændringsforslag nr. 10 uden for betænkningen, der foreslår samme lovgivningsreserve nedsat fra 750 mill. kr. til 650 mill. kr.

Jeg må ligeledes anbefale, at man stemmer imod det af de samme partier stillede ændringsforslag nr. 279 om at nedsætte reserven til nye bevillinger fra 150 mill. kr. til 100 mill. kr. Når de tidligere regeringspartier indskrænker sig til at stille disse to summariske ændringsforslag om besparelser på i alt 575 mill. kr., hvoraf de 100 mill. kr. altså er imødekommet af regeringen, i stedet for at komme med detaljerede og specificerede ændringsforslag til besparelser på de enkelte ministeriers bevillinger til drift og anlæg, tager jeg det som udtryk for, at man erkender, at reelle besparelser, hvis de skal have et omfang, der batter noget, kun kan gennemføres ved et intimt samarbejde mellem folketingets partier og den til enhver tid siddende regering. Jeg betragter derfor ændringsforslagene som et udtryk for vilje fra VKRs side til sammen med regeringen og folketingets øvrige partier at fortsætte arbejdet med at nå frem til besparelser på de kommende års budgetter og gerne således, at der allerede opnås besparelser i det finansår, der begynder om få dage.

Jeg skal i øvrigt anbefale at stemme imod alle de af socialistisk folkeparti stillede ændringsforslag, der enten vedrører forsvarsbevillinger eller de åremålsansættelser af EF-medarbejdere, der mod SFs stemmer er vedtaget i finansudvalget. For alle disse medarbejdere i de forskellige ministerier gælder det, at deres arbejdsopgave er at være med til at skaffe klarhed over EF-problematikken, som den ser ud, hvad enten vi kommer med eller vi ikke kommer med i EF ved folkeafstemningen i oktober.

Det af SF stillede ændringsforslag nr. 244 om betaling af medlemsbidrag til ESRO, Den Europæiske Organisation for Rumforskning, har mødt megen velvilje hos alle partier i finansudvalget, hvor man havde en fornemmelse af, at det nok ikke ville være rigtigt af hensyn til betydelige dele af dansk forskning og dansk erhvervsliv at opretholde den udmeldelse, der blev foretaget af

den tidligere regering med virkning fra 1. april i år og med tilslutning fra folketinget. Sidste år var vi i socialdemokratiet mod denne udmeldelse, men på et tidspunkt, hvor vi arbejder seriøst med besparelser, må vi nok se på, om vi kan finde indtægter eller besparelser, der kan dække det medlemsbidrag, der her er tale om. Det vil jo kunne klares ved, at der fremsendes et aktstykke til finansudvalget, hvis ellers SF trækker sit ændringsforslag tilbage, hvad jeg håber. Jeg håber i øvrigt, at ministeren vil kunne skabe den klarhed over dette problem, som vi ikke har kunnet få skabt i finansudvalget. Vi har ikke nået det på den tid, der har været, og vi har fået mange synspunkter for og mange synspunkter imod dette medlemskab, men det beror alt sammen på en beslutning her i tinget, og derfor må afklaringen skabes i dag. Jeg håber, at økonomiministeren vil bidrage til, at denne klaring skabes.

Jeg skal i øvrigt ikke knytte bemærkninger til de af ministrene stillede ændringsforslag, ej heller til de ændrede skøn over indtægterne ved indkomst- og formueskat og ved den midlertidige importafgift, som fremgår af ændringsforslagene uden for betænkningen og de dertil knyttede kommentarer. Derimod vil jeg gerne gøre en række synspunkter gældende af mere generel art om de økonomiske problemer for vort land.

Det foreliggende forslag til finanslov for 1972-73 med de dertil hørende ændringsforslag er første trin af en tretrinsskridt. Andet trin er de udsendte budgetoverslag for finansårene 1973-74 til og med 1975-76. Tredje trin er de sparebestræbelser, der indledtes i den såkaldte kulegravningsbølge, og som nu forhåbentlig videreføres i 17 mands udvalget. Tilsammen tegner dette regeringens økonomiske politik. Denne politik er overordentlig nuanceret, tilpasset de specielle forhold på en lang række områder, men den har en hovedlinje, som jeg gerne vil starte med at trække op.

Det kan siges meget enkelt. Valutaunderskuddet havde ved regeringsskiftet nået rekordhøjder. For at bremse valutaforbruget havde den foregående regering gennemført en række foranstaltninger, som ramte boligbyggeriet, svækkede beskæftigelsen og forrykkede den sociale balance, men de førte